

lige Indtægt, som Modtageren hidtil har havt af de paagjældende Ydelsér, men den skaffer endda Modtageren den Fordeel, at han faaer en vis Disposition over Capitalen. — Jeg kan derfor ikke see Andet, end at en Capitalisering af Pengeafgifterne paa den i det andet Thing foreslaaede Basis er forsvaerlig. Den vil jo endog, i det Tilfælde at de 4 pCt. Statsobligationers Cours i Løbet af nogle Aar skulde hæve sig til et Standpunkt af over 90 — hvilket jo ingenlunde er os ubekjendt — medføre ikke ringe Fordele for Statskassen, og der synes altsaa ikke at kunne være nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa den. — Hvad derimod Kornafgifterne angaaer, da kan jeg ikke nægte, at jeg maa give det ærede Thing Medhold i, at disse ikke kunne stilles lige med Pengeafgifterne. Jeg skal dog ikke meget stærkt fastholde den Betragtning, som navnlig er bleven gjort gjældende her tidligere, at Kornpriserne stedse ere stigende. Naar man nemlig anstiller en Undersøgelse i saa Henseende i et noget større Omfang, vil man dog see, at dette ikke kan siges ubetinget at være Tilfældet, idet der viser sig at indtræde Perioder, hvori temmelig betydelige Forstyrrelser deraf finde Sted. Efter en saadan Periode, som vi nu have havt i de sidste 50 Aar, hvor Kornpriserne i det Hele have været stigende, kan der altsaa let komme en Periode, hvor de igjen falde, og naar en saadan vil indtræde, kan intet Menneske forudsæe. Fra det nævnte Synspunkt kan der altsaa egentlig ikke, saavidt jeg skjønner, hentes nogen bestemt principiel Indvending imod at capitalisere Kornafgifterne. Hvad der derimod for mig har endeel Betydning, og hvad der ogsaa, kan jeg sige, egentlig fandt stærkest Medhold her ved dette Things endelige Botum i denne Sag i forrige Samling, det er, at det er mindre fordelagtigt for Statskassen at være stillet paa den Maade med Hensyn til Kornafgifterne, som foreslaaet er, efter som det ikke er den, der bestemmer, om og naar Afløsningen skal foregaae, men Yderne. Statskassen er i en uheldig Stilling, derved, at Yderne kunne forlange Afløsningen, til hvad Tid de ville, i Genhold til Priser, der ere lovbestemte. Der gives nemlig herved Yderne et Valg, som gaaer imod Statskassens Interesse. De ville kunne træffe det

Tidspunkt til Afløsning, som er det heldigste for dem, uden at Statskassen kan vægre sig derved, naaget den erkjender, at Tidspunktet er uheldigt for den. Hvor af to contraherende Parter, der have et Mellemværende, den ene har Valget med Hensyn til Tidspunktet for Opjørelsen, der er den, der har Valget, altdi i sin Fordeel, og jeg troer derfor, at dette ærede Thing traf det Rette, da det i forrige Samling fastsatte, at Afløsningen af Kornafgifterne skulde være vanskeligere og noget bekofteligere for Yderne end Afløsningen af Pengeafgifterne. Efterat jeg har overvejet denne Sag nøie, kan jeg idetmindste ikke see rettere, end at det virkelig forholder sig saaledes. Om det derimod just er det heldigste Forhold, som det ærede Thing traf i forrige Samling, da det bestemte, at man ubetinget skal forlange det femogtyvedobbelte Beløb ved Kornafgifternes Afløsning, eller om der dog ikke i saa Henseende kan vises en noget større Lempelighed, det er et Punkt, som jeg ikke for Dieblicket skal udtale mig om, da det hører til Specialiteterne i Lovforslaget, som vi kunne komme til nærmere at drøfte ved en følgende Behandling. Principet troer jeg derimod, som sagt, vistnok i og for sig er correct og af den Bestaendighed, at det bør fastholdes. — Der er endnu blevet fremdraget et Punkt, det er nemlig Forholdet med Hensyn til de halve Kjøbesummer. Det forholder sig fuldkommen rigtigt, naar der før blev gjort opmærksom paa, at Forslaget i § 5 om Afløsningen ogsaa af de halve Kjøbesummer ved en Indbetaling af disse i 4 pCt. Statsobligationer kan blive til nogen Glæde for Statskassen, idet de, saaledes som Forholdene stille sig, allerede nu komme til Afbetaling af og til og da maae afbetales med det fulde Beløb. Men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der under de givne Forhold væsentlig kun er nogen Nødvendighed tilstede for en saadan Afbetaling af de halve Kjøbesummer i Tilfælde af en Udstykning, hvorved de Giendomme, hvori de ere radicerede, deles saaledes, at der frastilles saa maaske Parceller, at den Deel af den halve Kjøbesum, som skulde indstaae i dem, ikke vilde udgjøre fuldt 50 Rigsdaler, og, da dette